

ELHUNYT GALGÓCZY ÁRPÁD

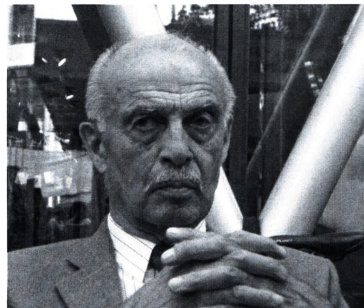
Kilencvenhárom éves korában elhunyt Galgóczy Árpád József Attila-díjas költő, műfordító – tudatta a család az MTI-vel.

Galgóczy Árpád Budapesten született 1928. november 8-án. A gimnáziumot Nagykállóban, Szatmárnémetiben és Mátészalkán végezte. 1945-ben – tévesen – szovjetellenes szervezkedés tagjaként leleplezték, elhurcolták, és szovjet hadbíróság elé állították. Húsz év szabadságvesztésre és kényszermunkára ítélték. 1948 januárjában érkezett az első Gulag-lágerbe, az uráli Cseljabinszkba.

Egy évvel később a legnépesebb gyűjtőtáborba, a Karaganda környéki Szpáskra került. Itt nagyon sok művelt, nagy tudású – a sztálini zsarnoksággal szembeszálló – rabtársa volt, akik megismertették vele az orosz költészetet. A lágerben egy orosz költő hatására megismerkedett Lermontov költészetével. Különösen a költő *A démon* című elbeszélő költeménye volt rá nagy hatással. Ennek fordításával próbálkozott először.

1954-ben szabadult, de csak 1960-ban térhetett haza. A hatvanas évek közepétől jelentek meg fordításai. Orosz, ukrán költők műveinek sokaságát ültette át magyar nyelvre. Dolgozott segédmunkásként, volt műszaki fordító és szinkrontolmács is. Több évig volt alkalmazásban a MALÉV-nál és a mindenkori sporthivatalnál is.

Három kötetben – *A túlélés művészete*, *Fények a vaksötétben*, *Az alagút vége* – írta meg a Gulagon töltött éveit. 1999-ben József Attila-díjat kapott, 2009-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztjével tüntették ki. 2015-ben Budapestért díjat kapott. 2018-ban a Magyar Érdemrend tisztikereszt polgári tagozat kitüntetését vehette át.

Galgóczy Árpád (2009. június 6.)

Forrás: Wikipédia